

Ord, navnlig naar nogen, især paa Fransk, bruger et smukt og kraftigt, godt Udtryk. Saa er man sikker paa, at i hvert Fald Gallerierne klapper. Gallerierne spiller en ikke saa ringe Rolle, og de er fyldt af et internationalt Publikum, som er interesseret i Folkeforbundets Arbejde, især et Arbejde i Retning af fuldkommen Nedrustning naturligvis. Men man klapper desværre dernede stadigvæk, baade i Tide og Utide, saa jeg tror ikke, man skal lægge saa megen Vægt paa det. Der blev sagt f. Eks., at da Panamas Udsending havde talt og givet Tilslutning til det danske Afrustningsforslag, blev han modtaget med stærk Applaus, stort Bifald. Ja, Gallerierne klappede, men den tidligere Præsident Torriente sagde til mig, at alle de amerikanske Stater smilede, for de vidste, hvad det betød med Panama. Det er uhyre vanskeligt at orientere sig, hvis man ikke har levet en Tid dernede og er blevet vant til denne internationale Atmosfære.

Men det kommer ogsaa meget an paa, hvem man spørger. Spurgte man Socialdemokraterne dernede — ja, jeg gad se den Socialdemokrat her i Verden, der vilde desavouere sine Partifæller i en anden Stat. Der er noget vidunderligt i dette, at de staar sammen. De vil sige: Danmark kan naturligvis afruste, siden vore udmærkede Partifæller har besluttet det, men vi kan ikke. F. Eks. gav Branting efter det Interview, som „Social-Demokraten“ havde, sin Tilslutning til vor Regerings Afrustningsforslag, men i Kommissionen sagde han, at „man kan tænke sig det Tilfælde, hvor en isoleret Afrustning af et Land kan øge Faren for Verdensfreden i Stedet for at formindske den, og at Sverige, selv om det paa Forhaand ikke vil forpligte sig til militære Sanktioner — det hørte vi ogsaa af det ærede Medlem Hr. P. Munch —, dog har fuld Bevidsthed om det Ansvar, som paahviler det som Medlem af Nationernes Forbund, og som den ubrydelige Solidaritet, der maa være Grundlag for Folkenes Forbund, kræver.“

Den ubrydelige Solidaritet, som er Grundlag for Folkenes Forbund! det er den, som han og, som han udtalte, Sverige vil bygge paa. Det faldt helt og holdent sammen med, hvad den franske radikale Førsteminister udtalte. Han sagde nemlig: Der vil ikke være internationalt Fællesskab, ikke Fred, uden en virkelig Solidaritet, og uden denne vil vi ikke naa til Afrustning, og saa citerer han Pascal, som jo for Tiden citeres meget i Frankrig: Retfærdighed uden Magt er afmægtig, Magt uden Ret-

færdighed er tyrannisk: bagved den *Ret*, som vi nu vil sætte ved den obligatoriske Voldgift, maa der staa *Magt*.

Men endelig afhænger naturligvis ogsaa den Orientering, vi skulde foretage dernede, af, hvilken Gruppe vi henvender os til. Vi hørte før af det ærede Medlem Hr. P. Munch, hvorledes der er Forskel mellem den fransk orienterede og den angelsaksisk orienterede Gruppe. Den Forskel er der ganske afgjort.

Efter min Mening vilde det have været bedst baade for Danmark og for den danske Regering, om dette Afrustningsforslag ikke var kommet saa stærkt frem paa den internationale Scene, men det var altsaa Mac Donald, der førte det frem, idet han udtalte sig saaledes, som det ærede Medlem Hr. P. Munch citerede, men han brugte Ordet: „sunde Lande“, sagde, at Danmark i den Henseende har vist Vejen for alle sunde Lande i Verden, og det er utvivlsomt rigtigt. Hvis Landene var sunde, afskaffede man naturligvis alt Militærvæsen. Det er heller ikke mod de sunde Lande, man ruster sig, men det er, fordi der er nogle usunde Lande her i Verden. Det er heller ikke alt sammen sundt herhjemme og bliver det heller ikke, fordi der nu er kommet en anden Regering, selv om den vil gøre det bedre, sundt i den Forstand, som Mac Donald mente, for han taler jo altid som den kraftige, impulsive Personlighed, han er, seende det tusindaarige Rige for sig — ikke saa meget den socialistiske Stat. Hans Taler er mere religiøst farvede end marxistisk farvede. Det er ganske ejendommeligt og ganske betegnende, at han lægger Vægt paa det sunde. Det ærede Medlem Hr. P. Munch lægger Vægt paa det forstandige. Mac Donald skelner altsaa med Hensyn til Mennesker og Lande mellem sunde og usunde, det ærede Medlem Hr. P. Munch mellem forstandige og uforstandige. Der er en Forskel der, og en Forskel, som det er værd at lægge Mærke til, og jeg maa sige, at jeg foretrækker Mac Donalds Inddeling af Landene.

Man ventede jo herefter, at den danske Statsminister skulde tage Ordet; Generalsekretariatet sendte Bud, at det fandt, det var rimeligt, og den danske Delegation var fuldstændig enig med den danske Statsminister om, at han skulde tage Ordet. Og den danske Statsminister talte da som dansk Statsminister saaledes, at man glædede sig over det. Naturligvis maatte han nævne det Forslag, som var udarbejdet, men jeg skal ikke citere hans Tale, alle kender den jo. Den fik en Form, som vi i og for sig ikke kan have noget imod. Jeg tænker,